
Shri Yamuna Lahari

श्रीयमुनालहरी

Document Information

Text title : Yamuna Lahari

File name : yamunAlaharI.itx

Category : devii, devI, laharI, nadI

Location : doc_devii

Author : Durgadatta

Transliterated by : Mandar Mali aryavrutta at gmail.com

Proofread by : Mandar Mali aryavrutta at gmail.com

Latest update : March 8, 2020

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

March 8, 2020

sanskritdocuments.org

Shri Yamuna Lahari

श्रीयमुनालहरी

वशैवर्तिश्यामा तरणितनया दीनशरणा
पद्यामानामन्दौ डरणविधिवैद्यगुह्यया ।
प्रवृत्ता गोलोकाद्यमृतसुधारामलडरा
पुनन्ती त्रैलोक्यं पुनरपि निजे धाम्नि विशति ॥ १ ॥

यद्रेकः सिद्धिनां डिल जननि ! गोलोकसरणिः
प्रवृत्तं सन्तापं प्रशमयितुमारोग्यजनकम् ।
दृष्ट्यप्रोन्नत्यै मद्गुलडिमसिदाञ्जनमिदं
त्वदीयं डीलालं मम दुरितजालं जश्यतु ॥ २ ॥

तमो दूरीकुर्वन् मद्य कलडभोडादिकगाणं
तिरः कुर्वन् कामं अमुदितकुर्वं दृष्टयतः ।
सकृदृष्टिं यातस्तरणितनयेडयं तव शुभः
प्रवाडो नीराणां मयि विमलतत्त्वं वितरतु ॥ ३ ॥

अयि श्रीङ्गुषणाङ्गप्रयुरतरगन्धाक्तसलिले
रजस्तेडसत्सर्माङ्गितदृष्टयसमार्जनकरम् ।
मदीयेडस्मिंश्चित्ते विविधविषयावासमलिने
शिदानन्दाभोदं निगमतिबोधं प्रदिशतु ॥ ४ ॥

विशिन्नं त्वत्तेजो भुवि डिकमु समर्थाः प्रकटितुं
कवीन्द्रा योगीन्द्रादिविगतमुनीन्द्राः शुभधियः ।
मडित्वं तेडनन्तं तपयति मभादीनपि यत-
स्त्वया स्मृष्टो वायुर्नरक पदडारीनरकडः ॥ ५ ॥

पलायन्ते यस्या ञटिति शुभनामग्रडयतो
भयाताः पापानां विविधनिकराः डम्भनयुताः ।
विनिन्दन्तो मर्त्यान् स्वकृतमलनाशाश्रितविधी
नडतः डो वा दक्षस्तवयरण सेवां न डि यरेत् ॥ ६ ॥

जनः को वा दीनस्त्यजति तव पीताऽम्बरपदै-

र्विशित्रैः कलोल्लैर्निगमसरितस्वौरमसितम् ।

यतः सत्कामानां भवति विमला सिद्धि रनिशं

निशभ्यैतां कीर्तिं ङ्यडमपि तवोपस्थितिमितः ॥ ७ ॥

सदा दीनोद्धारे जयति तव तेजोऽमरनुतं

प्रसिद्धं त्रैलोक्ये कविवरगिरा श्लाघितमडो ।

छदानीं दौर्भाग्यं मम तु तदपि न्यूनयति वै

यतस्त्वं निःस्नेहा भवसि मयि दीने पदमिते ॥ ८ ॥

अयि श्रीगोविन्दालयकलनि ! मार्त्तण्डतनये !

त्वयाऽहो वैषम्यं वद जननि ! लब्धं कुत छदम् ।

प्रसूधर्मं यत्त्वं त्यजसि निजबालेषु विषमा-

वरेष्विष्टा मूर्धोष्पितरनयनेति त्वऽघटते ॥ ९ ॥

छदं त्वद्वैषम्यं समुचितपदं नैति कठिनं

यदीच्छा येत्कर्तुं भवति तवचित्ते उदयुते ।

तदा कार्थ्यं यैतत्सततमपरेणैव विधिना

क्वचित्तत्प्रभ्यातां तवसङ्गजातं रविसुते ॥ १० ॥

तदेतद्वैषम्यं प्रधयितुमहं नैव विभवे

विशुद्धा लोकांते किमु मम लघोः सूयनभरैः ।

यतस्त्वं पुण्यानामतिशय समृद्धिं प्रदुरुषे-

ऽन्यथात्वं पापानामिति जननि ! जागर्तिजगति ॥ ११ ॥

अबोधे विद्रोहं तमसि य विमोहं वितनुषे

कलेः सैन्ये शोकं विषयिनि विमोहं रविसुते ।

मप्पादीनां वृद्धिं जगति य समृद्धिं पदगते

तवाहो वैषम्यं कथितुमिह कः स्वाद्धिभुरिदम् ॥ १२ ॥

कृतान्तप्रेष्याणां पधिगमनदुःखं प्रडरसि

विमानानां तत् त्वं वितरसि कलिन्दायलभवे ।

मलाढ्यानां यज्ञोद्भवङ्गलमुताहो विदधतौ

सुरेन्द्राणां चित्ते गृडरणशङ्का वितनुते ॥ १३ ॥

छदं त्वद्वैषम्यं क्वनुगतमहो कृष्णरमिते

સ્વભાવાદુત્પન્નં મયિ જનનિ સંચાયનપરે ।
 યતો મત્પાપાનાં પ્રબલતરસમ્બદનિચયે
 ક્વતોપેક્ષાસિ ત્વં ચરિતમિદમત્યદ્ભુતપદમ્ ॥ ૧૪ ॥

સ્વસારો વર્તન્તે જગતિ સરલાઃ સ્નેહસહિતા
 નિજાનાં ભ્રાતૃણાં સુખસદનસમ્પદ્ધૃતધિયઃ ।
 ચરિત્રં ચૈતત્તે ત્વમસિ વિષમા ભ્રાતરિ નિજે
 યતસ્તસ્થાવાસં ગહનમિવ શૂન્યં પ્રકુરુષે ॥ ૧૫ ॥

અતસ્વાતો ભીતિર્વિષમપદતઃ કર્તુમુચિતા
 ભવાનન્દાકાઙ્કૈસ્દપિ તવદાસ્યં ત્વભિલષે ।
 યતો મે ત્વડ્ગાત્રા સહ વિરોધોડસ્યઽઘલિપે
 નિદાનાદાર્યેડતસ્તવ ! જનનિ પક્ષેડસ્મિ વિબલઃ ॥ ૧૬ ॥

અતો દ્વેષાન્માતર્મયિ તવપદાલમ્બનતયા
 ન જાને વિદ્વેષં કતિવિધમુતાહો જનયિતા ।
 કૃતાન્તસ્ત્વડ્માતા ભયમિતિ મનો નૈવ કુરુતે
 યતસ્ત્વં કિન્તસ્માન્માનિજામનુગતં પાતુમબલા ॥ ૧૭ ॥

સ્વભાવાદ્વાડમર્શાદમસદનલુણ્ણકતિલકે
 મમેયં વૈ માતસ્તવપદ્યુગે પ્રાર્થનપદી ।
 ઇદાનીમારબ્ધે પિતૃપતિગૃહાલુણ્ણન- વિઘૌ
 મદેનો લેખાનાં કુરુ રચિતપત્રાડપહરણમ્ ॥ ૧૮ ॥

જનં ધર્માત્માનં ત્વમસિ યદિ સન્તારચિતુમુ-
 દ્યુતા સંસારાબ્ધેરહહ તવ કોડવાસ્તિ મહિમા ।
 યદા પાપાત્માનં વિગતતરણોપાયમબલં
 મુનીયાસસ્તહીહ ત્વયિ કિલ મહત્વં સ્થિતિમિયાત્ ॥ ૧૯ ॥

શિશૂનાં બાલ્યત્વાત્કૃતમનુચિતં બાલચરિતં
 વિલોક્યાડમોદન્તે તદપહૃતિમાકલ્પ પિતરઃ ।
 અતો મે યત્કિચ્ચિત્કુચરિતમપીડ્યે તદધુના
 સ્વકીયાદ્વાત્સલ્યાદપહર તથા પાલય શિશુમ્ ॥ ૨૦ ॥

અથ ત્વં મત્પાપપ્રચયમિહ નેવાન્તકપદં
 નચિષ્યસ્થાડડર્યે ચેદ્ભવતિ ચ તદાડનર્થપદવી ।
 ગમિષ્યન્ચૌત્રત્યં વિભયપમેનાંસ્યડપિ નુણાં

यश्चिन्ती लायां स्वरुचि शुभनाशाय यमुने ॥ २१ ॥

अलं वै नो शक्ता तवदृरितसन्धारदणविधौ
 वद्व्येदित्येवं कथमपि न कालिन्दि घटते ।
 यदेनो मेरोरदध्यसि बलयुता मर्दनविधौ
 त्वदत्रे का वार्ता मधतृणाराशेरिति शपे ॥ २२ ॥

यदा पापाऽऽत्मानस्तवस्पर्शकणस्पर्शमऽपि वा-
 ऽऽप्य ते मालोके सन्धति छरिणपत्वमऽसिताः ।
 अयं कृष्णः किम्भा त्विति बहुपराभर्मनसो
 भ्रमन्ति श्रीकृष्णानुगसभिगणान् द्वापरपराः ॥ २३ ॥

सशङ्कुं लोकन्ते तवमडिमवैश्वितन्त्रकुतुङ्कं
 सुलेषा लेषानां विधिभिरपि लेषा न लिपितुम् ।
 समर्था जायन्ते कथमिह तदा लेषविषये
 विष्णुः को वा भूयात्तद्वरगुणाविष्टविषयः ॥ २४ ॥

भवेन्नास्मिंश्चित्तं किमपि गणनाऽतर्क्यविषये
 मडिमि त्वत्यादाम्भुजमडस आत्मेश्वरि ! यतः ।
 भवाब्धिं सन्तीर्णास्तवजलनिकादित्तिरडो
 मडाधा यावन्तो न छि नभसि तारास्तरिणजे ॥ २५ ॥

भवत्या अेतादृक् यरणमडिमा वै समुच्चितः
 पुनन्त्या प्राथीनाऽघगुल्लुदयानुत्पथगतान् ।
 यतो ब्रह्माण्डानामधिपतिरन्तोऽपि विवश- ।
 स्तवप्रेमणा मातर्दधत अलु केलिं तवतटे ॥ २६ ॥

अथाऽपि श्रीकृष्णालय-विधि-सत्केलिकुतुङ्के
 कवीन्द्रास्वत्यादाम्भुजयुगलमेवाविधियः ।
 गुणान्ति त्वत् कीर्तिं विशदयितुमात्मीयरसनं
 ममाप्येवं भावो लुदय उदितो मुग्धमनसः ॥ २७ ॥

त्वदीये प्रत्यक्षे मडिमनिडि विद्याससडितो
 मली को वा न स्यात्तवयरणसेवाभिलषकः ।
 यतस्वय्यावासाड्ठिन उरगः कालिय धतः
 कृणासु डीऽन्तं निगमपदवीगम्यमजितम् ॥ २८ ॥

अतस्त्वं गोविन्दं नवलरिणकौशेय वसनं

लसन्तं त्वत्तीरे वृषभदयिता पालनपरम् ।

विडारैः कौमारैः सप्तिभिरपि सङ्कीडनपरं

विभुं मत्याशेषं कुरु ञटिति मद्दृष्टिविषये ॥ २८ ॥

क्वता येन डीडा लसति तवतीरे डलशिका

जलादाने काले पशुपरमणीनां सुभकरा ।

विचित्रैर्माधुर्यैः सरसवचनैर्भावसहितै-

र्वृतं तं स्वीकर्तुं कलय किं मां तत्प्रियसप्ति ॥ ३० ॥

विडारि नियाप्ये तवपुलिन देशस्थल मिते

सभीरुपेणार्थ्ये रसपतिनिकुञ्जोद्भवसुभम् ।

त्वया प्राप्तं सोऽपि त्वयि वसति साक्षाद्भरितः

श्रमः कस्ते मध्यं प्रभुयरणं पद्मेक्षणाविधौ ॥ ३१ ॥

त्वयि स्नानान्मातः पशुपतनयाभिः पतिरितो

विर्भुङ्गलमादीनां व्रजपदयिता ज्वननधनम् ।

पुलिन्दीभिश्चापि प्रभुयरणपङ्केरुडरसो

वने प्राप्तःसाक्षात्किति तवपदस्नानमडिमा ॥ ३२ ॥

विलीयन्ते कर्माण्ययि तवपदा वर्धति जने

तदा तस्यायार्थ्यै कलयति विधिं निज्जर्गराणः ।

तवभ्रातुर्भ्रान्तो निजलिपि विनाशं वितनुते

तमानितुं कृषणः परिषदिनियुङ्क्तेऽनुगगणान् ॥ ३३ ॥

भवत्याः श्रीमातर्भुयरणपङ्केरुडयशो

जनः को वा शर्ण्वंस्त्रिदशपुरवधो न छि भवेत् ।

सवातः सुश्रोकं विषम उदयानामपि गति-

प्रदं को वा दत्तो भुवि न श्रुणुयाद्वा न छि पठेत् ॥ ३४ ॥

भवत्यास्तीरस्था द्रुममृगविडङ्गाद्य उश-

त्ययोमध्याविष्टाः कमठमकराद्या अपिवराः ।

यतो ज्वन्तस्ते परमपुरुषानन्दजलाधौ

निमग्नः सन्तऽन्ते ञटिति लयमायान्ति परमे ॥ ३५ ॥

कदाप्येको यज्ञः क्षिति विबुधशमः स्मरवशः

सुरापी मांसाशी श्रुति-सृतिविरोधी तवतटे ।

भमन् दष्टो दैवात्पथिगतभुजङ्गेन सडसा

मृतो रेणुस्पर्शाद्भ्रिमितं धृति त्वत्पदमडः ॥ ३६ ॥

मृतेऽरण्ये दृष्टे भसक उरुदुर्गन्धि-कवमिले

त्वदभ्यु, स्नात्वाऽन्यैः क्वतसमर उडुयपतितः ।

वटः कश्चिदैवात्तवजलरजःश्लिष्टपतन-

स्ततः स्पर्शामुक्तो भसक धृति ते देविमडिमा ॥ ३७ ॥

यद्यर्थेते रोधद्वयलसितपादाशनलता

विता नराश्वन्नं दिनमणिविभा-तापरडितम् ।

धनश्यामाङ्गा भज्जित-मरकताभं शिक्करं

मदीय स्नानाय प्रतिदिनमिदं वारि भवतात् ॥ ३८ ॥

मदीयेऽस्मिंश्चित्ते गगनमणि-कन्ये रुचिरियं

वसंस्त्वतीरे श्रीपरमपदगोवर्धनधरम् ।

स्मरेयं गोविन्दं सकलमपलायांशु विषयं

त्वयेत्यार्ये पाल्या कुरु मयि कृपां दीन उचिताम् ॥ ३९ ॥

ततो वृन्दारण्ये तवपुविन सद् वृक्षकालिते

निकुञ्जे कीऽन्तं स्वपदरमणीभिः परिवृतम् ।

डरि राधायुक्तं कनकमणिसिंहासनयुतं

निरीक्षन्नर्थिष्ये तवयरण जाऽनुग्रहलवात् ॥ ४० ॥

कदाहं स्यां मातस्तवयरण पङ्कुरुडकवपा

भराद्भर्ये नित्यं निगम शुभसारैयाशरणः ।

परानन्दाऽऽपुष्टः परिलुप्तमवानन्दनिकरः

प्रसीद श्रीकृष्णे कुरु मयि दयां कृष्णदयिते ॥ ४१ ॥

धदानीं सन्देहो भवति मयि कालिन्दिरविजे

स्वभावाद्दुत्पन्नं विविधजनतोद्धारक गुणाम् ।

अथादयाहो मातर्गतमडड किं विस्मृतिपदं

यदुद्ध्याव्यामोहं पितरसि न मे दीनगतिदे ॥ ४२ ॥

त्वदुद्धयज्जलम्भाद्धिगतसुरभीतीरविसुते

ड्ययं चिन्ताहीनो निजभवसमुद्धारविषये ।

धदानीं मत्त्यागो यद्वि अतविधेयो जननि ते

तदा मे स्याङ्गानिस्तव तु यशसामन्त विषयः ॥ ४३ ॥

પુનન્તી ત્વં લોકાંસ્યજસિ નિજતોકા નિતિ શુભે
 ચરિત્રં કો બ્રૂયાત્ ક્ષમ મયિ સહસ્ત્રાંશુતનયે ।
 કથં મે ત્વં પુત્રો ભવસિ વદ ચેચ્છડકસ ઇતિ
 સ્વયં પ્રામોડપિ સ્યાત્સુત ઇતિ દૃઢાડસ્તિ શ્રુતિરિહ ॥ ૪૪ ॥

સુતા નો જાયન્તે જગતિ મલમૂત્રાદિરહિતા-
 સ્તથા નો માતાપિ શ્રુતિપથમિતા ગ્લાનિસહિતા ।
 સદાચારશ્ચૈકં જયતિ નુ તિરસ્કૃત્ય તમહો
 કથં મત્તો ગ્લાનિં કુરુષ ઇહ માતર્મલિનતઃ ॥ ૪૫ ॥

અયિ શ્રીગોવિન્દપ્રિયસખિસહસ્ત્રાંશુતનયે
 તમીનાશો ન સ્વાધદિ તવપિતુઃ કઃ કરગુણઃ ।
 તથા ત્વત્પાદાનાડડશ્રયિણ ઇહ મેડન્તઃ કરણત-
 સ્તમોલોપો ન સ્યાત્ કિમુ તવયશસ્તર્હિ ભવિતા ॥ ૪૬ ॥

તવાલમ્બાન્માતર્મદકલહમોહાદિકખલાન્
 કદર્શીકૃત્યેભં ભવનિધિમહં તર્તુમભલઃ ।
 સમોહે હે કૃષ્ણો મમ પાણમિમં પાલય શિશો-
 નિરીક્ષન્ કીર્તિં સ્વામપિ જનનિ મા હાસય રિપૂન્ ॥ ૪૭ ॥

નમસ્તે કાલિન્દિ પ્રભુચરણપદ્મુરુહરજ-
 સ્તુલસ્યામોદાન્ભોવિવિધગમનાડડનન્દરસદે ।
 તરડુગૈઃ પ્રોત્તુડુગૈઃ કલિકલુષભડુગૈઃ શિવતમૈ-
 મદન્-ગમ્માર્જન્તી મમ મન દૂને પ્રેરય નિજે ॥ ૪૮ ॥

ક્વચિદ્ગોભિર્વત્સૈઃ ક્વચિદપિ મયૂરાદિનિકરૈઃ
 ક્વચિદ્ગાસ્નાતીનાં પશુપરમણીનાં નવગણૈઃ ।
 ક્વચિદ્ગેદાભ્યાડડગમજપપરૈર્બ્રાહ્મણગણૈ-
 વ્રજે યાતિ શોભા મમ હૃદયલોભાય ભવતાત્ ॥ ૪૯ ॥

કપાલુત્વં તે વા ઇહ જગતિ કો વા નિગદિતું
 સમર્થઃ સમ્ભૂયાત્કવિસદસિ સાહિત્યચતુરઃ ।
 સુનીતિર્વાલો ચત્તવતટનિવાસેન ઝટિતિ
 પ્રપેદે શ્રીકૃષ્ણં ત્વિતિ ખલુ ન કો વેત્તિ યમુને ॥ ૫૦ ॥

પયોદાભે માતસ્તવ શુભપયઃપાન વિધિનાડ-

म्भरीषो दुर्वासः कृतकठिनपाशादपि दृढः ।
 भयं नैक प्राधिषदपि हरियुक्ताडविततनु-
 र्धृतः को वा न स्यात्तवसलिलपानाऽर्पितमनाः ॥ ५१ ॥

कृतान्तस्त्वाङ्गाता तवदपकृतालम्भनजनान्
 समर्थन्नानन्दं भजति य पयःपाननिरतान् ।
 कथं वा नो कुर्याद्यदुचितमिदं धर्मपथगः
 स्वसुपुत्रान् यस्माद्यजतिविभवैर्मातुलगाणः ॥ ५२ ॥

उषो मज्जन्तीनां व्रजपदयितानां तनुगतैः
 सुरागैरामोदैः शिवशिवकरैः पिञ्जयररुचि ।
 त्वदीयं कीलालं त्रिदशनिकरैः प्रार्थमनिषं कथं
 न स्यान्मातर्बुधजनमनोहारि यमुने ॥ ५३ ॥

मधोः पुत्र्याः प्राच्यां द्दिशि लसति भूयोजन मिते
 विचित्रे रायाप्ये नगर उरु कालात् स्वपितृभिः ।
 कृतं वासं त्यक्त्वा तवजलनिधानैकविधिना
 स्वमुक्तो संसिध्ययाऽऽडमुशतिवृन्दावन एतः ॥ ५४ ॥

भलो वा नीचो वा निगमविमुषो वा शठमति-
 र्मन्दो वा क्रोधो वा कलिमलरतो वा विषयधीः ।
 अलं याडक् तादृक् तवयरणपङ्केरुलरजः
 प्रपन्नोऽलं मातस्विल यदुचितं तत्कुरु हितम् ॥ ५५ ॥

नमस्ते कृष्णायै दिनमणिस्तुतायै भवकृते
 नमः श्रीकालिन्धैः जनशरणादायै शुभभुवे ।
 नमः संशुद्धायै यदुपतिगुहिलयैः किल नमो
 नमस्ते श्रीवृन्दावमपुलिनकेल्यायऽपि नमः ॥ ५६ ॥

स्वान्तः सुप्पाय यमुनालहरीकृतेयं
 श्लोकैस्त्रिंशदपरिणीत्यभिधानवृत्तैः ।
 प्रेम्णाऽर्पिता रविसुतापदयोश्च दुर्गा
 दत्ताऽभिधेन कविनन्दकिशोरजेन ॥ ५७ ॥

एति श्रीनन्दकिशोरात्मज-दुर्गादत्तकृता
 श्रीयमुनालहरी समाप्ता ।

Encoded and proofread by Mandar Mali aryavrutta at gmail.com

——
Shri Yamuna Lahari

pdf was typeset on March 8, 2020

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

